

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy hónapra 1 „ „

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beigtatásért 30 kr.

Millenniumi történet.

Debreczen május 21.

[ot.] Talán unalmas, sőt szinte nevetséges, ha újságzikket azzal a híres mondásával kezdünk a nagy római szónoknak, hogy »historia est magistra vitae.« hanem ez egyszer kénytelenek vagyunk reá emlékeztetni.

Lezajlottak a nagy ünnepek, a melyekkel felelevenítették a hazafiak Magyarország ezer éves fennállásának nagy emlékét szerte a hazában. E nagy napok alatt mindenki Magyarország történetét emlegette, beletemetkezvén a belőle mérhető nagy emlékek és nagy tanúságok tömkelegébe, mindenki valami újat, megkapót, valami addig nem ismert akart ebből az ezeréves multból kifürkészni, hogy hasson nemzetének arra a részére, a melyre hatással lennie osztályrészül jutott.

Egyesek, testületek, papok és tanítók egyaránt történelemmel foglalkoztak az elmúlt napokban, — nem csoda, ha egy-egy helyen olyan kézbe került a magyar história, a melyre joggal idézhető a római költő:

»Odi profanum vulgus, et arceo.«

Nem is akarunk tehát szemlét tartani a mult hetek ünnep napjai alkalmából készült millenniumi történetek felett, mindössze egyet akarunk kiemelni, mely bővebb is a többinél, de legfőképen szerzőjének kiváló egyéjsége miatt sokkal maradandóbb hatásra tarthat számot, mint a többiek.

Ez a millenniumi történet nem más, mint Nagyvárad bíboros püspökének e hó 17-én a nagyváradai róm. kath. elemi iskolák ezredévi ünnepélyen mondott beszéde.

Schlauch Lőrincz beszédéről lévén szó, említenem sem kell, hogy a beszéd retorikai tekintetben műremek, csoportosítása, megjegyzései, melyekkel a történelem adatait kíséri, olyanok, amelyek megragadják a gyermek lelkét s magukkal viszik ellenállhatatlanul abba a világba, a mely a szónok lelkének birodalma.

Hanem ez a birodalom olyan színekkel van ebben a beszédben megfestve, hogy kétségbe volnánk esve a gyermekek és szülők sorsán egyaránt, ha nem nyugtatna meg kissé az a tudat, hogy más is ismeri Nagyváradon a történelmet, nemcsak Schlauch bíboros s így semmi nagy hatása nem lesz. Elég azonban, ha egyet-kettőt magával ragad is, már megmételtyezte lelkét egy egész nemzetéknek.

Nem az a kifogásunk Schlauch Lő-

rincz beszéde ellen, hogy az egyház szerepe hazánk történelében talán nagyon is ki van emelve, — korántsem; tiszteljük mindenkinek a vallását; katólikust — mely különben a magunké is — és protestánst, keresztyént és nem keresztyént egyaránt, el is várjuk papjaitól mindnek, hogy igaz hivei legyenek azoknak s igyekezzenek minél hatásosabb eszközökkel olyanokká tenni nyájaikat is.

De sohasem szabad elfelednie a papnak sem azt, hogy »historia lux veritatis est,« mert ha erre nem gondol, hanem úgy tesz, mint Schlauch bíboros, minden józan gondolkozásu ember előtt az ellenkező hatást éri el.

»Géza halála után István lett a fejedelem, ki szent életü nevével, Gizellával mindent elkövetett, hogy a magyarok fölvegyék a keresztiséget.«

Hanem arról nincs szó, hogy Gizella vakította meg Vazult, nincs róla szó, hogy a Péter alatt felpanaszolt belvillongásoknak Gizella volt az oka, mert ő tolta Pétert a nyakunkra!

Zsigmond uralkodásáról pedig így szól:

»Ezen időben mindjobban feltűnt egy hatalmas ellenség, mely Magyarországra majdnem végzetessé kezdett lenni; ez volt a török. E vész nemcsak Magyarországot, de a kereszténység létét is fenyegette. Belátták ezt a királyok, de leginkább a pápák, kik mindent megtettek, hogy országuktól e csapást elhárítsák, mert a történelem szerint a pápai kincstár mindig készen állott, hogy a szükséges anyagi eszközöket nyújtsa.«

Mi úgy tudjuk, hogy Hunyadi János mindig azon panaszkodott, hogy a pápa őt csak jó szóval biztatja, de pénzt a háborúra nem ad. — Aztán Hunyadiáról szólva miért nem említette meg a gyermekeknek, — pedig valláserkölszi szempontból nagyon tanulságos lett volna — a várnai csatát?

De hagyjuk a Hunyadiakat. Ők oly nagyok voltak, hogy róluk még Schlauch is csak jót tud mondani nézzük, hogy éneklí meg ő exczellenciája a mohácsi vészt:

»II. Lajos uralkodása alatt határozta el magát Szolimán török császár Magyarország elfoglalására. Az ország nagyjainak egyenletlensége miatt szomorú napokra virradt a magyar, mert nem találkozott Tomory Pál kalocsai érseken kívül egy sem, ki a török ellen indított hadsereg vezérségét elfogadta volna. Mohácsnál történt a ütközet, mely a király a vezér és 22.000 magyar vesztével végződött. Ezután már csak siralom és gyász borult e szeren-

csellen hazára és 150 évig tartott a török iga. A török nemsokára hatalmába ejté az egész országot s a félhold ragyogott Buda tornyai. Ezen szomorú állapotokhoz járult, hogy a nemzet egy részét idegen gyűlölködő emberek, Lutter és Kálvin tanítványai elszakították a kath. egyháztól s ettől kezdve a magyar a magyarnak ellensége lett.«

Megenged a püspök ur, ha kétségbevonjuk és megbotránkozunk ezen a történelmi tudományon, ugyebár? Mi úgy tudjuk, hogy a magyar nem azért lett ellensége a magyarnak, mert protestánssá lett, hanem azért, mert a katólikusok törvénybe iktatták, hogy »lutherani comburantur!« Azután meg nem voltak a reformátorok közt idegenek, sőt ellenkezőleg a magyar hazának, a magyar szónak igaz emberei, akiknek az köszönhető, hogy a magyar nyelv és nemzet a katólikus főpappal szövetségelt Habsburgház ellenére fennmaradt.

Azt régen tudjuk, hogy a püspök ur a felekezeti türelemnek nem tartozik apostolai közzé, hanem megköveteljük azért tőle is, hogy a történelmet a valóságnak megfelelőleg beszéje el a gyermekek előtt, ha elmondására vállalkozik.

Azután látjuk a beszédben a következő mondatot:

»Ferdinándot követte Miksa, majd Rudolf. Tehetetlen uralkodása alatt nagy erőre jutott a protestáns vallás s Boesky István, erdélyi fejedelem fegyverei biztosította neki a szabad vallás gyakorlatát.«

Tehát csak a tehetetlenség volt az, oka, hogy a protestáns vallás nagy erőre jutott s ugyebár ebből az következik, hogy legyenek a katólikusok tetterősek és a protestántizmus ismét győzelesz?

Ezek tehát a beszédben benne vannak. Vegyük most sorra azokat, akik és amik nincsenek benne.

Nincs a beszédben szó Karaffáról Kollonichról, mert hiszen azért lett a magyar a magyarnak ellensége, mert idegen, gyűlölködő emberek a nemzet egy részét elszakították a kath. egyháztól. Nincs szó a beszédben Bethlen Gáborról sem, aki pedig Magyarországnak választott királya volt, a Rakócziak Schlauch püspök ur előtt nem léteznek, pedig II. Rakóczi Ferencz katólikus is lett volna vagy mi?!

Nem adja tudtára a bíboros püspök ur a nagyváradai gyermeknek azt sem, hogy volt ember, aki »Magyarországot először katólikussá azután németté s végre koldussá« akarta tenni, hanem azt

megtanulhatják a Schlauch beszédéből, amit most hallunk először, hogy:

»Az ország felszabeditásában kiváló rész jutott Ince pápának és Szelepcsényi esztergomi érseknek, kik mindketten tetemes anyagi segéllyel segítettek fűdözni a hadjárat költségeit.

Ime kedveseim! az egyház és Krisztus helytartója így vett részt a török iga alól való felszabeditás nagy munkájában. — Ha vér, erő és pénz áldozat kellett, első volt mindig a kath. egyház főpapjai és Krisztus helytartója. Náluknál jobban és nemesebben senki sem szerette a hazát.

Most már tudjuk, miért áll a debreczeni emlékkertben a gályarab emlékkő: azért mert ők nem, csak a kath. főpapok szerették a hazát!

Azután azt halljuk a biboros püspök urtól, hogy »Mária Terézia mindent elkövetett, hogy hálóját a magyarok iránt ki mutassa.« Bizonyára azért németesítette el az országot, ugyebár?

Hanem a legklasszikusabb úgy abban, amit mond, mint abban, amit nem mond, a következő részlet:

»Letűnven a világhódító (Napoleon) szencse csillaga végre béke lett Magyarországon. E békekorban lép előtérbe gróf Széchényi István, kinek vezetésével a főurak vállvetve törekedtek a hazafelvirágzásán. — — —

Végre 1848-ban kimondatott a jogegyenlőség a nép a jobbágyok alól felmentetett; azonkívül kimondatott a közteher és hadviselés, mely szerint a haza minden egyes polgára köteles adót fizetni, és a hazát mint katoná szolgálni. Egyszersmind a dézsma is eltöröltetett. Erdélyt, melyet eddig külön országgént kormányoztak, egyesítették Magyarországgal, és kineveztetett a független felelős magyar miniszterium, mely hazánk ügyeit vezette.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Ahola rózsák nyílnak.

— Egy rossz novella. —

A „Debreczen” számára írta:
Krúdy Gyula.

II.

Hanem még azt mind ellehetett simítani Hanem ami azután következett arra már a legfelsőbb helyről jött a figyelmeztetés, hogy a vármegye ha nem teszi zár alá ezt a félbolondot, katonaságot küldenek ki, amely majd elbánik a vármegyével is, meg Athanáz urfival is.

Athanáz ugyanis egy napon kijelentette a politiplebániának, hogy akárhogy nézi, jobbról, avagy balról, de nem látni, úgy mi jó is van ebben a mi vallásunkban, avagy akarmelyikben, a derek plebános keresztet vetett; nem igyekezett meggyőzni az urfit arról, hogy mi jó van a vallásban, félbolondnak hiába beszélt, hanem komolyan figyelmeztette, hogy a vallással ugyan viaskodjon kikötni, mert abból nagy baj lesz.

Hanem már akkor úgy is késő lett

De csakhamar nehéz napok is következtek a nemzetre. A dicsőséges és gyászos emlékekben s tanulságokban egyaránt gazdag 1848—49-iki küzdelmeikben sok vér öntözte a szabadságra alapított új intézményeket. De élt a magyarok Istene, s kiterjeszté felénk a boldogságos Szűz áldó és mentő karját, nem hagyta elveszni hű magyarságait, s habár igen szomorú korszak következett hazánkra, lassan-lassan mégis virradni kezdett.

A magyar kath. főpapok és főurak hazaszeretete; Deák Ferencz bölcsessége, felséges királynéknak, Erzsébet jószágos szive megtaláltak a módot arra, hogy a legigazságosabb és legbölcsebb királyok egyike I. Ferencz József fatyolt vetett a multra és kibékült a nemzettel. 1867. június 8-ika arany betűkkel van bejegyezve a történelem lapjára, midőn jelenleg is uralkodó dicsőséges királyunk I. Ferencz József a nemzet leirhatlan örömeire felséges nejjével, szeretett királynéknakkal, Erzsébettel együtt, megkoronázott Budán, a nemrég elhunyt nagynevű Simor János esztergomi hercegprímástól az ország összes főpapjai, főurak és a hű magyar nép jelenlétében.

Kossuth Lajos, Batthyány Lajos gróf, az aradi tizenhárom, hogy másokat ne is említsünk, mind nem méltók arra, hogy a gyermek lelkét felemeljék, hanem a »magyar kath. főpapok és főurak hazaszeretete« adta vissza Magyarországot alkotmányát; arról sem érdemes beszélni, hogy a jogegyenlőség vallási tekintetben is létrejött, — minnek is! Elég az tökéletesen, ha Scitovszkáról meg báró Majthényi Lászlóról tudnak a kath. gyermekek Nagyváradon!

Még egyet bátorokunk kétségbevonni a beszédből; ime:

»Én úgy hiszem, megértették miért ünnepel most a magyar?«

»Historia est magistra vitae testis temporum et lux veritatis!«

volna minden figyelmeztetés. Athanáz az ő korhely cimboráival kiesztelt egy új vallást. Részeg fővel, félbolond fővel. A ki korhely és bolond csak akadt fél Magyarországon, az mind az ő kastélyába akadt fel. Hát először is letették a római pápat, nincsenek vele megegyezve. Nekik magyar pápa kell. Ki arra különben sem lehet találni a kis Athanáz személyénél.

Az új pápa aztán rendezte a vallás, Templom nem kell. Pap nem kell. Aki imádkozni akar, az imádkozzék pap nélkül, de lesznek a pápának szolgálói, a kik majd ráoktatják az embereket az új vallásra. A legelső pedig az hogy papbért nem kell fizetni. Tehát a meglevő papokat fara kell huzni. A legelső ezek között a gimesi jó öreg plebános.

És bizony megteszik amit ígértek, ha a tő öreg elnem menekül előlük. A templomot felállították, a vasvillás népet szétverték. És áldomást tartottak. Egy rémséges orgiát: a zárdában. A zárdákat nem törölte el az új pápa, de a férfi kolostorokat felégetni rendelte.

Hát volt már több ilyen bolond is. Kiket vagy felakasztottak, vagy az örültek közé

Károly Lajos kir. herceg halála.

— Budapesti levél. —

május 20.

A halál hírére, mely mély gyászt hozott az uralkodó családra és az uralkodó minden alattvalójára, a kik az ő bánatából kivesszük részüket, a táviró megvitte a világ minden részébe és hogy igaz, mély részvet nyilvánul mindenütt, a hová a hír elhatolt, mi sem bizonyítja inkább, mint az a rengeteg távirat és gyásznyilatkozat, mely a hírek mintegy viszhangja gyanánt szólt meg mindenfelől.

A bécsi palotára, a melynek márványtermében kiterítve fekszik a kir. herceg, csöndes, mély szomorúság szállt le és szinte lopva lépkednek azok, a kiket dolguk oda hoz most. Szerető családot döntött gyászba a haláleset és kir. hercegek, hercegnéasszonyok sirva állnak apjuk ravatala körül.

A gyöngéden szerető feleség, Mária Terézia kir. hercegnéasszony, a korona helyett, mely talán osztályrészeül jutott volna, özvegyi fatyolt fog viselni. Önfeláldozó ápolásának nem volt sikere, megtörtén all most férje kihült holtteste mellett. Takaróját teleszórtá illatos virágokkal, ezek az élőnek üzenetet képezik a halott talán megérti még.

Az udvari gyász.

Károly Lajos kir. hercegért hat hetj udvari gyászt rendeltek el, mely május 22-ikén kezdődik. Az első négy hét mély gyász, a temetés napján, pénteken, a bécsi tőzsdé zárva lesz és ennek következtében az utimórendezés, melynek pénteken kellene megtörténi szombatra marad.

A cs. és kir. 69. és 38. gyalogezredek s a fővárosban volt két bosnyák zászlóalj ma reggel 6 óra 35 perczkor kivonultak a fővárosból a piis-esabai táborba. Zeneszóval indultak volna, de az uralkodóházat ért gyászeset miatt a tegnap délután erre nézve kiadott parancs értelmében a zenekíséret elmaradt.

Károly Lajos kir. herceg elhunytá alkalmából a Dunán levő hajók a gyász jeleül felárboztra eresztették zászlóikat s a ma már minden középületen, a hidakon s több magánházon kitűzték a gyászlobogót.

A részvét Budapesten.

A Budapesten 1894-ben megtartott VIII-ik nemzetközi közegészségi és demográfiai kongresszus végrehajtó bizottsága e határozata,

zárták. Kis Athanáznak is ez lett volna a megérdemelt sorsa, ha közbe nem veti magát az ő régi tutora, egy talpig becsületes hű ember, Zambory Soma bátyánk.

Addig beszélt az öreg ur a vármegyének, a míg csakugyan kimondták a derek fiura, hogy közveszélyes örült, akinek nem akasztása kell, hanem kényszerzubbony. A kényszerzubbonyt is lekötöztörögte az öreg ur sőt még azt is, hogy beszállították az elfogott Kis Athanáz valami jeles elmegyógyító intézetbe, ahol egészen bolond lett volna.

Hanem itt van Sary Pál uram, a vármegye derek hű embere. Azlegény úgy is Nem nagy gondjába fog kerülni felügyelni egy ilyen hóbortos ifjúrura. Majd csak kitesziul egy pár év alatt az esze. Aztán lesz belőle is derek ember, első embere ennek a vármegyének, a mint hogy az ősei voltak, azok a marczona bajszu, hatalmas főispánok, alispánok, a kik mind ott függnek olajba festve a vármegye nagytermében.

Hiszen nem is olyan bolond, csak a rossz társaság, a korhelykedések, mega többi et caetera, — mondá az öreg Zambory.

Hát csak megkegyelmezték az akasz-

hogy védnökhelyettesének. Károly Lajos kir. herczegnek halála alkalmából részvétének feliratban fog kifejezést adni. A székességek fővárostörvényhatósága Károly Lajos kir. herczeg ravatalára koszorút fog helyezni.

A gyász Bécsben.

Bécsben ma délelőtt az elhunyt főherczeg palotájának házi kápolnájában mise volt, melyen a család tagjai voltak jelen. Ezután a holttestet bebalzsamozták és táborszernagyi egyenruhában a márványteremben ravatalra egyenruhában a márványteremben ravatalra tették. A kóporsót számos koszorú ékesíti. A közönség ma délután és holnap egész nap megtekintheti a halottat.

A ravatalra helyezés és a temetés.

Az elhunyt kir. holttestét ma délután 5 óra körül balzsamozták be. Valószínűleg a házi kápolnában fogják azután ravatalra helyezni. Mostanáig meg a halottas ágyon fekszik, melynek lábánál két irgalmas nővér és egy kapuczinus barát imádkozik csendesen. Az imádkozókat napjában többször felváltják.

Ferencz Ferdinánd kir. herczeg már ismételt benn volt a halottas szobában. Mind annyiszor térdre ereszkedett és fájdalommal imádkozott.

Ma este 10 óra körül a ravatalhoz becsátják a közönséget. Holnap esti 10 órakor, a szokásos szertartás szerint végbemenő első beszéd után a kóporsót ünnepélyes menetben, a királyi várpalota külső kapuján át beállítják a várpalotába, ahol az udvari plébánia templomában helyezik ravatalra. Pénteken délelőtt 8-tól 12-ig a közönség is bemehet oda. A temetés, mint azt már tegnap említettük, pénteken délután 4 óra körül lesz.

A beszéd a kapuczinusok templomában végnyalomra helyezés a kapuczinusok Lrip tájában lesz. Szombaton d. e. 11 órakor lesz a rekviem. A rendelkezések a pünkösdi ünnepekre való tekintettel történtek, miután az ünnepek miatt a temetést elhalasztani nem lehetett. A kapuczinusok temploma máig szombatiig zárva marad. Tegnap készült el a kóporsó, melybe a holttestet helyezik. A kóporsó fából van és piros bársonnyal van bevonva. A széleit aranyozták díszítik, a fedelén pedig nagy, aranyozott kereszt van. — Jobbra és balra három tűzaranyszál fogó van. A kóporsó hat aranyozott oroszánlábán áll.

tőfára való kölyöknek. Behozták a vármegyebázhhoz, Sárny Pál uram pedig vigyázott rá, mint a szeme fényére.

Hat ilyen »rab« volt Kis Athanáz. Két évig volt rabja a vármegyének, hogy megjavult volna, azt éppen nem mutatta soha. Ostobaságokon törte a fejét mindig. Egyszer a hajdukat lázította fel a várnagy ellen, másszor meg összeszedte a székváros legaljasabb csavargóit és azokkal rögtönzött egy-egy utczai harcokat a vásáros népek ellen.

Fel van ez jegyezve mind a krónikákban. Onnan vettem ki az egész históriát, a mit leirt Pelvály Gedeon uram, a vármegye levéltárosa. Apró gyerek voltam, magam is emlékszem egy-egy részletére a történetnek. Például arra, mikor az iskolát rohanta meg egyszer Kis Athanáz az ő csavargó hadával. Betörték az osztályba. Ő haladt legelől a szurtos, piszkos emberek között. Odapeckelte magát a katedra elé, a hol akkor éppen a jó öreg Sombár tartott előadást a pókokról. Lévének szenedélye csak az, a mi pók.

A jó öreg mikor meglátta a betörő csavargó bandát, a kik mindenféle rossz mordályokkal, fustélyokkal voltak felfegyverkezve,

Károly Lajos utolsó fényképe.

Károly Lajos kir. hg. utolsó fényképe egyiptomi utazásának idejéből való. Kairóban fényképezte magát családjával együtt. A fénykép egy palmaágakkal díszített szalont ábrázol. — A kir. herczeg utöltönyben, fején könnyű angol sapkával, melyet fehér fátyol körít, a szalon közepén áll. Magatartásából azonnal észrevehető, hogy még akkor teljes egészségben volt. Mögötte állanak Ferencz Ferdinánd és Károly Ferdinánd kir. herczegek. Az előbbi tekintete elárulja az egyiptomi klíma üdítő hatását. Két leánya, Mária Annunziata és Erzsébet kir. herczegkisasszonyok mellette állanak; Mária Terézia kir. herczegkisasszony pedig a háttérben van. A kép szintén a legszébb családi élet mellett tanszkodik.

Parlamenti obstrukció.

Irta: **Gondy Károly.**

I. Költői része.

Magyarul: megbikacsolás; — francziául: cloture; angolul nevezhetjük steeple chaisenek; erről legjobban ráismernek mágánásaink.

Május 9-én Debreczen város jog- és pénzügyi bizottsága, majd maj. 15-én Hajdúvármegye közgyűlése előtt gördült fel nyikorgóva a vasfüggöny Sopron város hírhedt átiratának premiéréjéhez.

Mindkét helyen vontatva és taps kíséret nélkül folyt le a szomorú játék; csak egy-két hős színész a régi gardából és kitartó rendezőjük iparkodott a szemérmetlen darabot a végbukástól megmenteni.

Majd nem teljes fiascója daczáa némi jobb szereposztással ámitatja magát a rendezőség a szerző Város reputációját az obstrukció büzös posványából kimenteni. Az intendans utasítása szerint keserű labdacsokat praecribál a makacs baj ellen; rhabarbarát a szösztyárkodás, szájnemes, és agydiarrhoea ellen. Szeget szeggel! mert nem lehet tudni, melyik oldalon van tulajdonkép a baj.

Bár a parlamenti inválidusok közt a bársonyszék-benrekedés sporadikus jellegű, de a »száj« és köröm fájás az egész országban grasszál. Régente egy Déák volt, ki minden parlamenti pensemot jelesen megfejett; most a sok deak öszesen nem teszen egy professzort: a sok szurkolás aztán obstrukciót szül. Városunknak is volt ily vasmarku és aranyeszü főügyösze, de nem egy soldateska főispánság alatt, melynek omenes aegise alatt

megijedt, kapta a skatulyában legféltettebb kincseit, a pókokat s el akart menekülni. Hanem Athanáz, a ki egy rongyos piros hálókabátot öltött nyurga, sovány termetére, megkapta a kabátja szárnyát.

— Mi ez itt? . . .

A jó öreg nyilván nem értette, hogy mire céloz Athanáz urfi. Tohetetlenül motyogta:

— Nem tudom . . .

Athanáz vörhenyes, szeplős arczán mosoly futott végig. Olyan volt ez a mosoly, hogy, emlékszem, mi még jobban megremültünk akkor, mint mikor dühösen rontott be.

— Na, nem kell felni, — mondá rekedt, rikácsoló hangján, — úgy is tudom, hogy iskola, üljön le maga vén számár oda a helyére. Eljöttünk meghallgatni magát, hogy nem tanítja-e valami rosszra az ifjúságot. Na . . .

Hanem ekkor már jöttek a fegyveres pandurok, akiket a derék Sárny uram futtatott a »mulató« Kis Athanáz után.

A rongyos had erre ajtón-ablakon úgy elfutott, mintha volna sem is lett volna itt. Egy némelyik elfeledte még a nehéz mordályt!

el kell pusztulnunk. Ideje hogy komolyan gondolkozzunk.

Május 15-én! a nemzeti ünnepek legszébbkén, a midőn az ezredik évben annyi fordulón sem fordul jobbra a mi sorsunk, midőn a regenerált, megifjodott Magyarország, 19 év hijjával ötödször üli gyémánt lakodalmat a vénhadt Ausztriával; midőn a jövő hóban újra felvonul a koronázási menet, megújul ez eskü; meg az eskütér: a nemzet dísz koszorujából ismét aláhullott egy gyöngyvirágbimbó . . . piczinyke és lapos, mint egy rákszem.

De miért is bántják a bimbót? nem tudják bevárni, míg az erdő magasztos csendjében nyitja ki illatkelyhét? — Miért bántják a szüz törvényt? nem tadják megvárni, míg a nép érettségi nivóján kipattan, mint a tizparancs az égő bokorból? . . .

Az éretlen gyöngyszem a soproni átirat fehér képeben a vármegye zöld asztalán képebe a vármegye zöld asztalán szépen meglapulva várta a feltámadást. Lengyel Imre nagy kertészeti műgonddal fel éleszteti igyekezett az alvó bimbót, egytuttal mint haládatos és hasznos országközi növényt meghonosításra melegen ajánlotta.

A klotür gyöngyvirág külföldön már díszlik a parlamenti üvegházakban, rég meghonosodott, nekünk tehát már nemesítve kell azt az ország piaczára bocsátanunk, midőn itthon oly sok burján teszik a vadonban.

De miért is ne tűznék keblünkre ezt a specialitást?

Nincsen már magyar! hát a minek, kinek honosítunk? Idegen törvény szilánkokat vernek a nemzet testébe, még csoda, hogy tengődhetünk. Egyre csak idegen törvény kell nekünk? Bizony, idegen hatalom járma alatt nyögünk, idegen hatalom nyújtja fejünk polyp karjait és kénye kedve szerint bolygat, igazgat bennünket.

A bürokrácia főszabálya: dolgozni és nem beszélni, és ha kell, szalutálni. Kardosan jár már kipróbált katonából lesz a hivatalnok is, és mi még függetlenségről álmodunk? A legtöbb hivatalnok »commandóra« futatja tollát, némán mint a hangya a homok tetejében hordja önsúlyának többszörös terhét, csendben végzi munkáját. De elvégre még az ország szomenszedet szónokai is némán végzik teendőjüket, s csak szava z n a k!

Nincsen megengedve, hogy a honfui kebel meleg ágyából kelt magasztos szözata nyíltan és tiszta fehériben szálljon vissza a népek ajkára. Csak a higgadt megfontolás

is magával vinni. — Az akadályos futásban

Hanem Athanáz nem ijedt meg. Az oldalához kapott. Azon ott csüngött egy nagy rezes fringia, azt kirántotta.

— Gyáva kutyák! mind nyársra huzlak benneteket. Hát szabad a hajduktól megijedni . . . ide mellém!

Hanem a »gyáva kutyák« bizony nagyon meg lehetek ijedve, mert még erre sem fordultak vissza.

Akkor aztán egy magába próbált szembeszállni a fegyveres bandurokkal.

Kitűnő vivő lehetett. Mert sokáig dula-kodtak vele, a míg hátulról sikerült kifacsarni a kezéből a kardot. Akkor összekötözték, és vitték vissza a kvártélyára.

Uj, de bolond világ! volt akkor! De ebben a bolond világban bizonyára nem kis Athanáz volt a legbolondabb, hanem az ő jószívű aluvékony vármegye.

A jó öreg Sombár tanár pedig visszaült a helyére, mintha semmi sem történt volna

— Hát hol is hagytuk el? . . .

(Folyt köv.)

szük jégvermében megdermedt eszmék a piszkos csapadék felszínén tisztálva, tetszenek földi isteneinknek.

A szónok remek, de a politika tarka szőnyegébe nem illő szóvirágok mint a csillogok balmaza egy tejutban olvadjanak össze érthetetlen és elérhetetlen magasságban mozgó mindenségnek.

Szegény Apponyi! Még is milyen jól fest a két kötete a remekírók között... minden szava szívébe van szöve... átérzik rajtuk a jeles zenész és nagy esztétikus!... De mit? Cicero, Demosthenes, Kossuth, Deák, Ugron, Degenfeld József, nem mind beszédek által lettek híressé? Végre az nem tartozik a dolog lényegére, miről foly a beszéd, csak a rhetori képesség mutatja velejét. Hiszen a magyar parlamentnek egyéb kiváltsága sem volt eddig! hát ne is beszéljünk? miért gyűlnek, és küldjük fel helyettes szószólóinkat? csak azért, hogy ott fent vivjanak?

Vond meg, a magyartól a szót, vedd el a kardját... ki mondja többé róla, hogy ember volt! Fényesebb a láncnál a kard ékeesebb a szónál a tett, de mindenkor édes, hogy ha már nem tehetünk, legalább beszélhetünk. A fájdalomnak és örömegek egy a jaja a nem el a világon, kinek nincsen baja. Szó nélkül hogy álljunk mindezeket, ha nyelvben virágoztatjuk a nemzeteket? Az öröm gyorsan halad, mint a lenyelt falat: a bánat az emésztoje, de sok szó az élesztője.

Szabadságunk északi fényében sem gyönyörködhetünk már! A jegen kapaszkodó fehér medve, a parton tehetetlenkedő borjúfóka, a sívító vészmadár ilik a ti czimereitekbe!

Hűg szuronyugarak terjesztik fényüket a mívelt államok felett.

Ugyan mi célja az emberiségnek, hogy úgy lekötö nyelvet, lenyűgözi önmagát? Nem ugyanazon emberfaj vagyunk, ha mindjárt különböző nyelven beszélünk? Es mit érünk el az állatoktól megkülönböztető adományokkal, ha visszaélünk nyelvünkkel: a klotúr utján holtak nyilvánítjuk?!

Költő avagy politikus? Ez a kérdés — választatok!

Ujdonságok. Hódoló felirat.

— Saját tudósítónkól. —

Debreczen, május 21.

Hajdúvármegye május hó 5-én tartott millenaris diszközgyűlésének azon határozatánál fogva, mely szerint Hazánk ezeréves fennállásának alkalmából Hajdúvármegye Öfelségéhez hódoló feliratot intéz, W e s z p r é m y Zoltán a vármegye főjegyzője a következő feliratot készítette:

Császári és apostoli királyi Felség!

Legkegyelmesebb Urunk!

Állami létünk ezredik éve fordulóján örömünnepre gyűnek össze mindenütt hazánkban a népek ezrei, öröm ünnepet ünek a magyar föld minden zugában a honfiak, kegyeletes tisztelettel hálá áldozatokat hozva nagy hőseink s nemzeti multunk dicső emlékeinek, Ünneplő e nemzet végtelen sorát az éveknek, emléket a hősi küzdelmeknek, véres csatáknak melyek az elmúlt ezer esztendő alatt e hősök vértől áztatott szent föld, edes magyar hazánk megtartásáért, boldogságáért, fő virágzásáért víztattak mindenkor! Ünneplő az ezer éves nemzeti munka dicsőségét, azt a haladást, fejlődést, melyet Felséged dicső uralkodása alatt, minden téren elért nemzetünk! a mely fényes tanúság tetele annak, hogy a magyar a harcok idők vad viharai után megpihenve, a béke áldásait élvezhetve a kultura iránti nem közönséges érzékével erejét, idejét jól

fel tudta használni az ország közjávána, művelődésének, fejlődésének előmozdítására.

Hálát adva a Gondviselésnek iránta tanusított kiapadhatlan kegyelméért s azért hogy a küzdelmes ezer esztendő után sok megpróbáltatáson keresztül ment nemzetünk erejének teljességében érte meg, Felséged áldásos uralkodása alatt a világ történelemben páratlan e nagy ünnepet: hálájával áradoz mindazoknak, kik e hosszú idő alatt érdemet szereztek magoknak multban és jelenben e hon megtartása felvirágoztatása körül, — hogy a béke áldásai között léphettünk be az új ezer év kezdetébe!

A nemzet e nagy ünnepén a tisztelet adóját meghozva, ott állanak mindazon népek nemzetek, melyekkel megvívta egykor az ezredév oriai csatáit a magyar. Ott állanak nem ellenséges, de baráti indulattal s milliók ajkáról hangzik, észak, kelet dél és nyugat felől a hozsánna!

A külföldi koronás fői meleg üdvözlétükkel araszják el Felségedet, Magyarország jóságos atyját, a mi szeretett koronás királyunkat s ez ünneplő nemzet mindezeket látva, tapasztalva, hálattelen, büszken tekint fel Felségedre, a vele együtt ünneplő legalkotmányosabb jó királyára s kéri reá az Ég áldásait...!

Felséges Urunk!

Alulírt napon és helyen vármegyénk törvényhatósági bizottsága is összegyűlt, hogy honfiai jóleső örömmel ünnepelve régi fényénél gyűjtsen új szövénket s ezen ünneplő diszgyűlésen a magyart jellemző kitörő igaz, lelkesültséggel éltette Felségedet, bátorságot vesz magának arra, hogy dicső trónja zsámolyához járulva, alattvalói törhetlen hűségének, szeretetének kifejezést adva megköszönje Felségednek azt az atyai jó indulatot, szeretetet, melylyel hű magyar népe iránt viseltetik; a mely a legnagyobb tényező volt arra nézve, hogy érvényesülhessenek ama törkvéseink, melyek az európai civilizáció színvonalának előérésére irányozódtak.

Dicsőítjük azért Felségedet jóságos királyunkat, kinek uralkodói bölcseséget, irántunk való szeretete oly fényes polczra emelte a magyar nemzet tekintélyét, a melynek ma örvendhetünk. S azt a sok jóságot, a melyet hazánk Felséged Trónjának közön, nem viszonzozhatjuk egyébbel, mint azzal a szilárd akarrattal, hogy mi hódoló alattvalói méltóvagyunk magunkat Felséged további kegyelmére, szeretetére, szeretettel, bölcseségéért lelkes ragaszkodással, nemeslelkűségéért a legbensőbb hódolattal adózva Felségednek.

Alattvalói hódolattal esedezünk, hogy ragaszkodásunknak, szeretetünknek, hálánknek és hűségünknek ezen nyilvánítását királyi kegyelmével fogadni kegyeskedjék.

Kelt Hajdúvármegye törvényhatósági bizottságának május hó 5-én tartott diszközgyűléséből.

Hajdúvármegye közönsége s annak nevében.

Wesprémy Zoltán
főjegyző.

Rásó Gyula
alispán.

Ezt a feliratot a vármegye ma küldte fel a belügyminiszterhez külön felirat kíséretében, a melyben kéri a belügyminisztert, hogy azt a legmagasabb trón zsámolyához juttassa el.

*** Hány képviselőválasztó van Debreczenben?** A központi választmány által a képviselőválasztók névjegyzékének kiigazítására, — illetve az 1897-ik évre érvényes választói névjegyzék összeállítására kiküldött összeíró küldöttségek tegnap délután fejezték be működésüket. Az eredmény a következő: *Péterfia-utcán* a mult összeírásnál 504 szavazót vettek fel, most 539-et. *Csapó-utcában* volt 347, most 414 lett. *Hátvan-utcában* volt 384, és lett 425. *Kossuth-utcában* volt 480 és most 537, míg a *Varga-utcában* volt 671 és most 647 lett a képviselő választásra jogosultak száma. A piac-utcai eredmény összeszámolás alatt van. Most már a lista a központi választmány elé kerül, a hol az esetleges reklamációk után a megállapított választási névsor ellen a kuriához lehet felelkezni.

*** Vizsgálat a házipénztárban.** Ma reggel 9 órakor vette kezdetét a vizsgálat a házipénztárban Gróf Degenfeld József főispán, Dr. Medve Zoltán titkárja kíséretében, továbbá Abraham László t. főügyész, Hajdu Gyula adóügyi tanácsnok, Steinfeld Mihály és Kondor Kálmán számvizsgáló szamtiszt vettek részt a vizsgálatban. D. e. a házipénztárban csupán a város vagyonáról szóló könyveket vizsgálták, délután és holnap pedig a tőke, forgó, földi és más pénztárak könyveit teszik vizsgálat tárgyává.

*** Bizalmas értekezlet.** A városi bizottsági tagok vasárnap d. u. a városháza nagyertermében — mint értesülünk — bizalmas értekezletre gyűlnek össze, a melyen megfontolt tárgya teszik Reichmann Ámin és társai által, a városháza újonnan építése ügyében benyújtott rendkívül fontos indítványt.

*** Debreczen város utcaszabályozása.** Habár Debreczen városa számos vidéki városnál rendesebb és szabályosabb utcákkal bír, de épen nem olyan, a mely a viszonyoknak megfelelő volna. Debreczen utcáinak szabályozása már régen vajdó kérdése hatóságunknak de mind ez ideig megoldatlan. Tegnap ura felszínre került a szabályozás kérdése az építési és szepítési bizottság ülésén, mely véleményezésére hivatott fel, Varga Ferenc idevonatkozó tárgyában. Indítványt intézett Varga Ferenc Debreczen város hatóságához már régebben az utca szabályozására vonatkozólag s az akkor szűkebb körű bizottságnak adott ki. A bizottság tagjai: Körner Adolf, Abraham László és Sihal Géza Varga Ferenczel közösen proppozíciót készítettek az utcaszabályozás módozatának kerestülvitelneve. Az indítvány, mely fölött a szepítési bizottság határozatot hozott, oda kulminál, a tanács bizassék meg e tervet kerestülvitelével es az előmunkálatok költségeire 15000 forintot szavazzon meg a közgyűlés. Hosszas beható tárgyalásban víatták meg a kérdést, a melynek felszínre hozatalát az egész bizottság örömmel üdvözölte. Volt olyan vélemény is, mely a mellett szölte, hogy mindaddig ne vegyék tárgyalás alá ezt a javaslatot, míg ki nem kéri a főszámvevőtől a Csokonai-körből kiindult szabályozási, illetve szepítési javaslatot, a mely most azzal összekötendő lenne. A bizottság azonban ettől elalott abból az indokból is, mivel a Csokonai kör ide vonatkozó beadványában foglalt tervet nagyszabásu voltuknál fogva tetemes költséggel járnának. A bizottság egyhangulag elfogadta az eleje terjesztett javaslatot es ezt a következő formában ajánlja elfogadásra: A város szabályozását házilag vigye kerestül a hatóság. Vállalkozóra bizni ilyen delgotok koczakzattal, idővesztésséggel es jóval tetemesebb költséggel járna. A kivitel akként történe, hogy az előmunkálatok, u. m. tervet kidolgozása, terkep sokszorosítása, a legutóbbi kataszteri kimérés óta épült új hazak pontos felvétele es a vaz-

latok készítése egy külön irodára bizatnék mely a város és utca szabályozás teendőivel foglalkoznék. Az iroda vezetőjéül odavaló szakértőt szemelen ki a városi hatóság, a ki külön e célra szerződöttetett egyénekké végeztetné munkát. Az iroda közvetlen a városi mérnöki hivatal felügyelete alá adatnék. Ezt ugyan elfogadják szótöbbséggel, de a bizottságban többen, így Reichmann Armin is kifejezést adott annak, hogy mindaddig míg a mérnöki hivatal alapjában véve szervezve nem lesz, újabb hivatalok felállításába bocsátkozni legalábbis nem helyes dolog. A város egész területét felosztják 10—15 parcellára, a melyeket egyenként kiadják egy-egy szakértőnek és nem szakértő bizottsági tagnak, a ki esetleg ideáit szuggerálhatja a szakértőnek. Az így külön szabályozott parcellák alapján a mérnöki hivatal megrajzolja az egész város szabályozási vonalakkal ellátott térképét s akkor határozhat a kész terv felett a város. Az irodának és a személyzetnek költségére a bizottság 15,000 forintot kérszavaztatni.

* **Expiáció.** Pár nappal ezelőtt megrovó szóval illettük e helyen városunk egyik r. kath. plébánosát, főt. Tárkányi Péter urat abból az alkalomból, mert millenniumi iskolai beszédében Kossuth Lajosról nem emlékezett meg. Azért tettük ezt oly erős szóval, mert ismertük a főtiszt. urnak szabadelvű gondolkodását, kiváló képzettségét, kétszeresen súlyosna: kellett tehát látnunk hibáját. — Ma azonban teljes ünnepélyességgel bocsánatot kérünk tőle, mert tudjuk, hogy nem a maga nézete volt uralkodó a beszédén, úgy volt az neki elrendelve püspöke, Schläuerch Lőrincz bíbornok ur által, kinek beszédét ugyane tárgyban mai vezércikkünk méltaija. A bíboros püspök ur, úgy látszik, nem elég-zik meg azzal, hogy maga terjessze a hazafiatságot, hanem összes papjait is presszionálni akarja erre. Reméljük, hogy ezen ul sikertelenül.

* **Kis-uj-utca torkolatának rendezése.** Az építési és szepítési bizottsághoz átirat a városi tanács, hogy tegyen véleményes javaslatot a régen huzódó kisuj-utcai torkolat rendezésére vonatkozólag. Az építési és szepítési bizottság foglalkozott ez ügyvel s erre vonatkozólag hozott javaslatát Sthall Géza, mint a bizottság jegyzője, ma terjesztette be a városi tanácshoz. Az építési és szepítési bizottság javasolja a tanácshoz, hogy mivel a város az 1714 sor számú teleket az utca torkolatának rendezése céljából ugys megakarja venni, s miután az elfogadott utcaszabályozási vonal által a Vargaszin telke megnagyobbított és az utca torkolat vonala a rózsaterhez csatlakozó egyenes vonalat képez, a Vargaszin telkén kéte meletes bérház építtessék, míg az utca torkolatban az 1714 sorszámú telek mentén csinosabb kiképzésű ideiglenes árucsernokok állítsassanak fel. A városi tanács legközelebb dönt az építési és szepítési bizottság javaslata felett.

* **Városi képviselők választása a hajdu városokban.** Hajduvármegye rendezett tanácsú városában a képviselőtestületek választott tagjainak szintén ez évben jár le a mandátumuk. Az új választásokat Rásó Gyula alispán a jövő hó közepére akarta kitűzni, miután azonban a polgarmesterek azt kérték, csak június 26-ika után legyenek meg a választások, mivel ők előbb a Nyírvidéki vezlenesapóli társulatok helyszíni szemléin lesznek elfoglalva, az alispán teljesítette kérélmöket. Így mindhárom hajdu városban a képviselő-

testületi tagok új választása csak június 26-ika után fog megőrténni.

* **Egy őrzőgő szabadrábon.** Alig van, aki ne ismerné Hollósi Józsefet, a régebbi szent nazarénus prófétát. A milyen szentnek látszott ezelőtt, úgy megváltozott egy idő óta; az utcán hangosan kiabál, az iskolás gyermekeket kergeti és ijesztgeti. Tegnap reggel 6 órakor a csapó-külvárosi fiu iskola minden ablakát izre-porra törte nagy botjával, még az ablakfákat is összetörte, a tanterem ablakait nagy tégladarabokkal bevverte. Szerencse, hogy az iskolás gyermekek még nem voltak fenn, hanem ha ez egy órával később történik, nagy szerencsétlenség érhetne volna a benn ülő gyermekekre. A rendőrök bekisérték a kapitánysághoz, de már tegnap délután szabadon bocsátatott, s most az őrzőgő fennhangon kiabálja az utcán, hogy őt az Ur Jézus egy nap alatt kiszabadította a börtönből. Ajánljuk ezen közveszélyes embert az illető hatóság figyelmébe, mert ki tudja, hogy bolyongása közben miket fog elkövetni ezután? Az elméjökben ennyire megfoglyatkozott embereknek állandó felügyelet alatt kell tartatniok, míg valami nagy szerencsétlenséget el nem követnek.

* **Árvaügyi bizottsági ülés.** A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriumának árvaügyi bizottsága az ev. ref. egyház tanácstermében 1896 évi május hó 22-ik napján d. u. 4 órakor árvaügyi biz. ülést tart. Tárgy: folyó ügyek.

* **Szöllőbirtokosok figyelmébe.** A földmivélségi miniszter a mai napon a városi tanácshoz érkezett rendeletében arra figyelmezteti a szöllőbirtokos lakosságot, hogy szöllőpermetezésre semmi körülmények között ne használjon azurint, mivel a vegyvizsgálat kiderítette, hogy a kereskedésekben elárusított azurin rossz minőségű és teljesen meghamisított, mert kevés rézgálicot tartalmaz. Hanem e helyett ajánlja a miniszter permetezésre a bordeauxi és burgondi keveréket. A bordeauxi keverék tartalmaz rézgálicot mézszel, a burgondi keverék pedig szintén rézgálicot szódával. Ez mindkettő igen alkalmas és hasznos a permetezésre.

* **A tanári körből.** A debreczeni tanári kör f. hó 23-án szombaton délután az ev. ref. főiskolában tartja evzáró gyűlését, melyet Gereesi Kálmán, az új főigazgató tiszteletére rendezendő társas vacsora fog követni a Bkában s a melyre ez után is felhívja a körtagok figyelmét az elnökség.

* **A keresk. akadémia zászló avatása** alkalmából újabban a következő adományok folytak be: Kardos László 10 frt, Antalovics Gyula 14 frt, Stern József és Testvére 5 frt, Weinberger Armin (B.-Ujfalú), Lampel Nándor (Varano), Fejér Gábor (Budapest) 1—1 frtot. Az adományozóknak hálás köszönetét fejezi ki Dr. Szántó Sámuel a segélyző egyesület elnöke.

* **Hangverseny a zenedében.** Szép közönség előtt mutatták be tegnap este a zenedei növendékek képességüket és haladásukat, a mit eddig is figyelemmel kísértünk. A műsor összeállításán ellen van csak kifogásunk. Azt hisszük, hogy a zenede igazgatóságának nem az a célja a hasonló hangverseny-szerű estélyes rendezésével, hogy a megjelenő közönséget affele magasabb művelzetben részesítse, a mit a klasszikus zene nyújt; hanem is igenis elő sorban és legfőképen a növendékek haladását óhajtja bemutatni azoknak, a kik természetszerűleg érdekeltek. És éppen

ezért nem megfelelő az a műsor, mely megvan terhelve nehezkesebb, nagy méretű zenei művekkel, a melyek jobbára felülmúlják a növendékek erejét. A szereplők, u. m. Térei Emma, Adamek Irma, Schwartz József, Jóna Kalmán, Pap Erzsike, Rotschnek Róza, Károly Ilona, Spitz Karola, Raics Erzsike, Sáfrány Lajos és Berger Margit mindnyájan sikerrel működtek közre. A katonazenekar Krause nagy vezetése alatt pompásan játszott.

* **Egy nyárilak,** mely áll 3 szoba, kamara, konyha és verandából a gőzmalom mögötti sesta-ujkert közös útján eladó. Értekezhetni iránta: Dedó-utca 138 sz. alatt.

* **Fortuna szerencse istennő** adományai-val ugyancsak varat magára, mert daczára, hogy a millenniumi osztalysorsjáték zárhuzása már 7 napja folyik, a 300.000 koronás főnyereményen kívül csaknem az összes nagy nyeremények és pedig a: 600.000 koronás jutalom, a 400.000, 200.000, 40.000 stb. koronás főnyeremények még a szerencsekerébe vannak. Tekintze a sok nagy nyereményt, valóban érdemes, hogy ebben a sok reménnyel biztató játékban mindenki legalább egy sorsjeggyel (Heintye főárusítónál Szervita-tér 3. szám és ennek a kiállításán lévő pivtllonjában) részeskedjenek.

* **Időjelzés május 22-re:** boros, helyenként csapadék, hő s üledés szeles.

Táviratok,

Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, május 21.

Ülés kezdete 10 órakor.

Elnök Szilágyi Dezső.

Kormányrésztől jelen vannak Bánffy br., Perrezel, Darányi, Wlassics.

Napirend: közigazgatási bíróságok.

Pulszky előadó zárszavában reflektál az eddigi szónokok beszédeire. Különösen Hieronymival szemben igyekszik bizonyítani, hogy az elsőfoku bírások egyelőre elmaradhat.

Meskó László jól átgondolt és szépen kidolgozott beszédben foglalkozik a javaslat védőinek argumentumaival, bizonyítja, hogy a javaslat mai állapotban elfogadhatatlan.

Perrezel miniszter fevilágosításai után a javaslatot általánossággban a többség megszavazta.

Részleteknél Várady Károly, Polónyi Géza, Tiszta István, Issékutz Győző és Gullner Gyula beszéltek s adtak be egy pár módosítást, melyeknek legnagyobb részét elvetette a többség. Ülés vége 2 órakor.

Károly Lajos hí. herceg halála.

Budapest, május 21. A Debreczeni ered. táv. Károly Lajos kir. herceg temetése holnap délután lesz, az összes miniszterek ma este mennek a képviselőház és főrendiház küldöttségeivel együtt Bécsbe a temetésre; csak Daniél Ernő miniszter maradt itthon az esetleg felmerülhető intézkedések megtehetése végett.

Elített pánszláv agitátor.

Budapest május 21. (A Debreczeni ered. táv.) Muroon Pált, a híres pánszláv agitátor t.-szit.-mártoni ügyvédet ma az ág. ev. egyetemes egyházl. főtörvényszék minden egyházi és iskolai állásra képtelenné nyilvánította s a turoczi egyházmegyében elfoglalt felügyelői állásától megfosztotta.

Irodalom és művészet.

A Magyar nemzet hivatása. Emlékbeszéd, melyet a debreczeni izr. elemi iskola ezredévi ünnepén mondott dr. Kardos Albert, az izr. elemi iskola igazgatója. Ily zimen adta ki lapunk kiváló munkatársa

külön lenyomatban szép bezzédét, amelyet nekünk volt alkalmunk a nagyközséggel ismertetni. Ez a körülmény viszatart benünket attól, hogy a beszéd szépsége nek méltatásába bocsátkozunk, a figyelmet külön felhívni rá, a z o n b a n anyival inkább kötelességünknek tartjuk, mert szerzője a befolyó jövedelmet az izr. elemi iskola ingyenkönyvtára javára szánta s így minél szélesebb elterjedésével jótékony hatást fog nemcsak szellemi, hanem anyagi tekintetben is előidézni. A 15 lapnyi füzet, melynek csinos kiállítása lapunk kiadónak finom ízlését dicséri, ára 10 kr. s kapható a szerzőnél, s az izr. iskolaszéknél, s megrendelhető szerkesztőségünk útján is.

Országos diákünnepély Pusztaszeren.

A hazai összes felsőbb iskolák hallgatóiból alakult Országos magyar diákszövetség Kecskemét város meghívására még 1894-évi Kolozsvárt tartott kongresszusán elhatározta, hogy a millennium évében kongresszusát Kecskeméten fogja megtartani, s ugyan ezen alkalomból a Kecskemét város tulajdonát képező Pusztaszeren, a honfoglaló ősök által emelt hét halom egyikén, az úgynevezett »Arpád halmon« a millennium emlékére országos ünnepélyt rendez és díszes emlékoszlopot állít.

Az ünnepély költségeinek fedezését Kecskemét város vállalta magára, az emlékoszlop költségeinek fedezése czéljából pedig országos gyűjtés indított meg. Az ünnepély rendezésének előkészítésével megbízott kecskeméti jogakadémiai és budapesti központi diákszövetségi osztályok ugyanis gyűjtőleveket bocsátottak ki az ország összes törvényhatóságaihoz, városaihoz és községeihez, valamint az összes hazai felsőbb és középiskolák ifjúságához, hogy a hazafias czélra gyűjtéseket indítsanak, felolvasásokat tartsanak, mulatságokat rendezzenek.

A mult tanév végével kibácsátott felhívások azonban ez ideig mindössze alig 4000 forintot eredményeztek. Nem is csoda, midőn az ország leggazdagabb törvényhatóságai és városai — tisztelet a kivételeknek — még eddig vagy semmit sem adtak, vagy pedig 2—3 forinttal vélték eleget tehetni a magyar diákság hazafias érzelemből fakadó lelkes felhívásának, — holott egyes kisebb községek 40—50 forintokat is áldoztak a nemes czél elérésére.

Kecskemét város lelkes közönsége vette ekkor kezébe az emlékoszlop ügyét és folyó évi ápril havában tartott közgyűlésében a gyűjtések buzgó folytatására hívta ugyan fel a kecskeméti jogakadémia és budapesti központi diákszövetségi osztályokat, de egyszersmind határozatilag kimondotta, hogy az emlékoszlopot minden körülmények között felállítani óhajtván, — a gyűjtésekből esetleg be nem folyó költségkülönbötet saját pénztárából fogja fedezni.

E lelkes és hazafias határozatnak eredménye az, hogy az emlékoszlop felállítása ekkép biztosítva lévén, a kecskeméti jogakadémiai és budapesti diákszövetségi osztályok serényen hozzá fogtak az ünnepély előkészítéséhez. Miután azonban, az idő rövidségére való tekintettel, a díszes emlékoszlop, — melynek tervezetén Lovas Rösler Lajos kecskeméti születésű fiatal szobrász dolgozik, s mely a vérszerződés jelenetét domborműben feltűntető magas talpazaton a haza földjére lépő Árpád kori magyar vitézt ábrázol — a jelen tanévben már el nem készülhet: ezuttal csupán az alapkövetétel fog megtörténni.

Az ünnepély programját a rendezéssel megbízott diákszövetségi osztályok Kecskemét városával egyetértőleg a következőkben állapították meg:

Az országos diákszövetségi kongresszus ünnepélyes megnyitása Kecskeméten június 17-én.

Június 18-án és 19-én a kongresszus tárgyalásai.

Június 20-án a pusztaszeri emlék ünnepély alapkövetétele a helyszínén s annak végeztével a kongresszus bezarása.

A kongresszus védnökéül Beniczky Ferencz, Kecskemét város főispánja és Lestár Péter, Kecskemét város polgármestere; tiszteletbeli elnökeiül dr. Szeless József, a kecskeméti jogakadémia igazgató tanács elnöke és dr. Kovács Pál kecskeméti jogakadémiai igazgató, — az egész mozgalom intézője és vezetője — kértettek fel.

Amidőn az alábbiakban az eddigi gyűjtések eredményét közöljük, egyszersmind felkérjük olvasónkat, hogy a magyar diákság hazafias mozgalmát kegyes adományaikkal előmozdítani sziveskedjenek. Az adományok vagy szerkesztőségünkhöz, vagy egyenesen dr. Kovács Pál kecskeméti jogakadémiai igazgató urhoz küldendők. Bármely csekely összeg is hálás köszönettel fogad az ifjuság.

Különfélék.

A moszkvai koronázás látványosságai.

Moskva lakossága csak május 20-án üdvözölheti uralkodóját. A czár és a czáreva ezen a napon fényes kísérettel végigkocsiznak a város fobb utcáin s a Szent Megváltó kapuján át a Kremlbe hajtatnak és az estét a város közepén épült Sándor-palotában fogják töltetni. A moszkvaiaknak ezen a napon lesz legfőbb alkalmuk látni az uralkodó párt, mert az ut, a melyen a menet végigvonul, körülbelül tíz kilométer hosszú.

A bevonulás és a szent koronázás napja között négy egész nap telik el; ezeken a napokon nagy togadások lesznek a Kreml palotában és császári testőröktől kísért hírnökök fogják tudtára adni a népnek, hogy a szent koronázó ünnep május 26-án megy végbe. A czár és a czáreva ezeken a napokon nem mutatják magukat a városban, hanem az egész időt bójtöléssel és imádkozással töltik.

A Moszkvába való megérkezésük kilencedik napján, tehát a pünkösdi ünnepek harmadik napján teszi a czár fejére a koronát Ennek az ünnepségnek színhelye az Uspenszki-székestemplom lesz, ez természetesen a legnagyobb ünnepség. Azonban csak kevés kíváncsított lesz abban a szerencsés helyzetben, hogy ennél az aktusnál jelen lehessen, valamint hogy kevés halandó fogja látni a czárt, a mint koronázó ornátusban a Kreml egyik templomából a másikba átvonul.

A következő két napon fogadja a czár az üdvözléseket, a második nap estélyén pedig nagy diszeloadás lesz a császári színházban. Ide is csak néhány száz ember juthat el; a többi pedig csak a színház előtt bámulhatja a parádét.

A nagy tömegnek csak május 30-án lesz alkalmuk látni uralkodójának szent személyét szemtől szembe — és üdvözölni. Ezen a napon Kodinszki-féle réten nagy népünnep lesz, melyen az udvar is megjelenik. III. Sándor czár koronázásakor ezen a réten 500.000 embert vendégeltek meg s a mostani koronázáskor valószínűleg még nagyobb lesz a nép száma.

A Kodinszkián hónapok óta építenek színházakat és mulató bódékat, vendéglőket és sörcsarnokokat, a különböző vállalkozók négy ezer művészt szerződtek a nép szórakoztatására. Mind ezen mulatságok a czárnak hatvan millió rubelbe kerülnek. III. Sándor czár 49 millió rubelt költött a koronázásra.

Május 31-étől június 7-éig csupa udvari ünnepségek következnek. Május 31-én nagy táncmultság lesz, melyet Liechtenstein herceg osztrák-magyar nagykövet a czári pár tiszteletére ad. A következő napon Moszkva főkörmányzója, Alexandrovics Szergej nagyherceg rendez nagy mulatságot, június 2-án pedig a moszkvai nemesség vendégeli meg a czári párt. Június 3-án megszakitják az ünnepek hosszú sorozatát; a czári pár ezen a napon elzarándokol a Troicki-Szergejiv kolos-

torba, Oroszország legnagyobb és legszebb kolostorába, mely Moszkvától 65 kilométernyire van. Június 5-én Radolin herceg német nagykövettel lesz hangverseny.

A koronázó ünnepségek utolsóelőtti napja egyuttal a czárevnának születésnapja, ki ezen a napon tölti be huszonegyedik évét. Ezen a napon nagy udvari ebéd lesz a Kreml György nagy termében, melyre azonban a diplomaták, a nagykövetek és a követek hivatalosok.

Június 7-én megint nagy katonai szemle lesz s ugyanezen a napon a czár megvendégeli a kormányzó-ágot és Moszkva városát. Ezzel véget érnek a koronázó ünnepségek.

Elszólta magát.

— Hová mész? — kérdi a jogász lakótársától.

— Az órámat viszem igazítani.

— Mézd csak, komám, egyuttal elviheted az enyémet is.

— Ezt a hagymát? Hiszen erre egy forintot sem adnak.

Koldus a la fin de siècle. Cs. Gynla, intelligens szegedi lakoshoz tegnap egy toprongyos koldus állított be.

— Ein armer Reisender; in Gottes Namen! — mondta a koldus.

A házigazda megszánta a vándort és ott marasztalta ebédre. Rolke József — így hívták a vendéget — jó étvágygyal falatozni kezdett s éppen nem alteráltatta magát az által, hogy a család már az ebéd végén volt. Időközben a házigazda bocsánatot kérve, dolgai után ment és az asszonynépre bízta vendégét. Rolke alaposan kitérőlgette a tányérokat, a melyekben mind a négy fogást az elképzelhető legnagyobb porciókban szolgálták fel. Az utolsó tál ételt még megismételte. Ebéd végeztével a háziasszony egy hatost is adott neki, mondván, hogy most már mehet itten hirtével. De Rolke, a német sógor és századvégi koldus másként gondolkodott a magyar vendégszeretetről:

— Mit? Hogy most menjek? Hát a fekete kávé?

A háziasszony csodálkozva mondta:

— Fekete kávét magunk sem szoktunk inni.

— Mi közöm nekem a maguk szokásaihoz. Én szoktam. Hozzon kávét, punktum!

A magyar vendégszeretet természetesen nem volt hajlandó eleget tenni a szemtelen kívánságnak, a miért Rolke sógor el akarta verni az asszonyokat. Végre is rendőrkért kellett küldeni, a kik Rolkét felkísérték a kapitánysághoz. Még itt is kiabálta:

— Impertinenz, ez a hires magyar vendégszeretet, kávét se adnek az embernek... Pláne olyan ebéd után! — Rolke aztán megkapta a fekete levest — dutyi alakjában.

Kegyetlen ember. Az elnök (törvényeséki tárgyaláson.) Hány éves ön kisasszony?

— Már husz éves multam.

— Pontosan kérem a korát.

— Husz és harmincz közt vagyok...

— De kérem mondja meg, mikor lesz harmincz éves?

Holnap elnök ur!

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár. nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. törvényeséknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órákor ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreceni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket /s nyilatkozatokat felvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden **szerdán**.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11—12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A Gőny-egyesület „Otthona” a keresk-académia palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Dél előtt:

Hétfőn) 11—12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9—11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2—5 óráig.

Vasárnap dél előtt 9—12 óráig.

Janus 4. A kereskedő ifjak önképző egylet-
nek millenáris ünnepélye és táncmulatsága a Do-
bos pavillonban.

Közgazdaság.

Debreczeni piaci árak.

A folyó hó május 19-iki debreczeni vásáron a következő árakat jegyezte a vásárfelügyelőség. Gabnáarak. Buza 6.40 6.30 6.20 Kétszeres 5.20 5.10 5.—. Rozs 5.45 5.40 5.35 Árpa 4.20 4.— Zab 5.30 5.20 5.10 Tengeri 4.— 3.90 3.80. Burgonya 1.80. Ló felhajtott 870, eladatott 435. Marha felhajtott 1130 eladatott 407. Sertésvásár zárva. Szalonna és haj. 100 kiló ó szalonna 49—50 frtig. 100 kiló háj 50—52 frt. Husárok: 1 kiló marha hus 40, 44, 48, 50, 52, 54, 56 60 s sertéshus 40 44, 48 52 kr., borjúhús 56 kr., juhús 40 kr. Tuzifa 4 kbm. Iölygyfa 12 frt, bükkfa 13 frt nyárfa 7.50, felvágás 2 frt, faelszállítás 1 frt 20 kr. Napszámárok. Szöllő munka: Férfi ellátással 90 kr., ellátás nélkül 1 frt 10 Mezei munka: 50, 70 kr.

Budapesti gabonatözsde.

május 20-án.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Buza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	—	70	—
" "	77	6.85	6.90	7.05
" "	79	7.—	7.10	7.15
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
" "	77	6.90	7.—	7.10
" "	79	7.0	7.15	7.20
Pestvidéki ó	75	—	76	—
" "	77	6.85	6.95	7.05
" "	79	7.05	7.10	7.15
Fehérmezei ó	75	—	76	—
" "	77	6.85	6.95	7.05
" "	79	6.95	7.10	7.05
Bácskai "	75	—	76	—
" "	77	6.95	7.05	7.15
" "	79	7.10	7.20	7.25
Észak magy. "	75	—	76	—
" "	77	—	78	—
" "	79	—	80	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógrm.
Rozs elsőrendű új	70—72	6.30 6.35
" másodrendű "	—	6.20 6.3
Arpa takarmánynak "	60—62	4.4 4.70
" égetni való "	62—64	0.90 0.00
" serföldzei "	64—66	6.15 6.50
Zab — új	39—41	6.15 6.50
Tengeri bánsági — új	—	4.— 4.05
" más nemű "	—	3.90 4.00
Repeze bánsági	—	0.— 0.—

Kőbányai sertés-piacz.

május 20.

Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű. árg nehéz (páronként — 400 klgon felüli sulyban — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 klg sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) — krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg.— sulyban 50—51 krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgmig terjedő sulyban) — 49—50 krig. 6. Magyar sz. dett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól — 46 krig. Közép páronként 220—280 klgmig terjedő sulyban) 44—45 krig. Könnyű (páronként 220 klgmig terjedő sulyban) 43—44 krig. Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (páronként. 220 klgmig. terjedő sulyban 44—45 krig. Sertés létszám 1896 évi május hó 18-ik napján volt készletben 9308 drb. 1896. május hó 19-ik napján felhajtott — drb. 1896 május 19-ik napján elszállított 26 drb. 1896. évi május hó 20-ik napjára marad 9282 sertésforgalom üzletirányzata változatlan.

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Irtá: CSENGEY GUSZTÁV.

Második kötet. 71

Egy hangverseny terve.

(Folytatás.)

E levelet már most igazán kézhez kellett juttatni és a feleletet bevárni, mert Smidt ismerte a művész kezeirását, Malvine pedig nem. Ez fölfüggeszté tervét a felelet megérkezéig.

Malvine átgondolta a lörténeteket s nem találta a dolgot oly hátrányosnak, mint első tekintetre látszott. Meg volt arról győződve, hogy a művész tagadó választ ad. Már hogy lehetett azt képzelni, hogy egy finom francia a horvát határörvidékre ránduljon osztrák katonatiszteknek hangversenyt adni? Előbb volt lehetséges, hogy afrikai vagy amerikai vadakat látogat meg hegedűjével, mert ilyesmire genialitás kell, mint az, hogy most Magyarországra tegye lábát, a miben hiussga semmi kielégítést sem nyerne. Ha pedig, mint Malvine gondolá, a művész tagadó választ ad, akkor a hangverseny ügye ismét az ő kezébe kerül.

Malvine nem csalódott. Nehány nap múlva megjött a válasz s Biedersohn azt írta barátjának, hogy biz ő nem teszi be lábát abba a verszett országba, hol az ember egy percze sem tudhatja, vajjon nem ütődik-e fejébe valami otromba golyó, vagy nem eszi-e meg valami éhes szerezésén?

Smidtet kinevették, Malvine pedig büszkén mondá:

— Már most adja át nekem azt a levelet, hadd esatoljam az én kérő levelem mellé s én megmutatom önnek, hogy az én kérésemre a következő utóíráttal jött vissza ez a tagadó levél: „Vfsszavonom azt, mit e levélben írtam: Malvine grófnő kérésére elmegyek hozzátok és ott leszek május 21-ikének reggelén.”

Mindenki kíváncsian várta az eredményt.

A második válasz is megjött és csakugyan ott volt az első levél alatt az említett utóírat, és Smidt meggyőződött arról, hogy azt csakugyan a művész írta alá első levelének és hogy május 21-ikén el fog jönni.

És a művész csakugyan megérkezett, a mint a tábornok május 21-ének reggelén leányának jelentette.

Egy művész két példányban.

Menjünk az időben néhány órával visszafelé.

Május huszonegyediké előtt való napon, a Heldenburgék állomási helyével szomszéd kis város fogadójaiba egy idegen szállt be inasával. Az idegen szeles modoru, igen elegáns férfi volt, szép, hosszú szőke fürtői vállára omlottak, míg szeméi feketén villogtak elő a kissé affectálva összehuzott szempillák alul.

A vendég németül, francia kiejtéssel, nagy sebbel-lobbal szólította meg az eléje siető pinczért:

— Van-e szoba, mi? szép szoba, pompás, kényelmes — mi? — aztán jó étel — izletes sült, hideg confect — valami pikáns — mi? aztán csemege bor, champagne, vagy tokaji... szoktak ide urak szállni — he?!

A pinczér azt mondta, hogy minden lesz, s hogy ők grófi vendégekkel is dicsekedhetnek. Az idegen ur fitymálva huzta félre száját s úgy hátra vetette fejét, a mennyire csak lehetett.

— Mi az, gróf? — valami az? — semmi az, — csak szellemi aristokratia van — mi? — gróf? — az a chevalier, a kinek genieje van, genie az aristokratia — a többi mind smarn, filiszter, paraszt vagy parvenu. Én Biedersohn művész vagyok. Na! van hozzám méltó szoba — he!?

— Tessék követni, lesz minden.
— No hát allous; — Georges, jól megtartsd a számot, mert én elfelejtem.

Ezzel fölsiettek. A művész meg volt elégedve a szobával és ezt a következőkép nyilváníta:

— No ez már pompás, igazán párisi. Jól

van, derék! Nincs semmi kifogásom, csak kissé szűk, a falak alacsonyok, az ablakok nagyon homályosok, szennyesek, a butorzat pedig véghetetlen miserable! No majd ha enni méltóztatom, csemetek. Adieu!

Ezzel végig veté magát a pamlagon, lábait az asztalra rakta és elkezdett füttyölni.

A pinczér pedig a mint kinn volt az ajtón, bosszusan dörmögé:

— No! ha ez a szélkelep soká itt lesz, majd lesz itt fergeteg és égi háboru. No de művész, ezek pedig szórják a pénzt.

(Folyt köv.)

Szerkesztői üzenet.

M. Helyben. Önt jól tartották s ezt megénekli, sőt mi több, minket kér arra, hogy ezt nyugtázzuk, az ön verse által. Ám legyen. Ime a vers:

Fericskénéhez.

Volt nekem egy jó barátom,
Irni szokott verseket.
Rá gondoltam s megígértem,
Hogy meglesz e versezet.

Ugy gondoltam, ha megmondom,
Rimbe szedni mit lehet,
Vagy kell, hogy vers róla szóljon,
Rögtön kész a versezet.

Megígértem ennél fogva
Nagysádnak a rimeket,
Bár kezem még életemben
Lantokat nem pengetett.

Ámde ő még okosabb volt,
Megírta a versemet
És elszökte Debreczenből
Elvitte versemet.

Igy hát, nekem bocsáson meg,
Ha e kis vers gyöngye lesz,
Mert mikor én verset írok,
Még a szék is görnyedez.

Oly fatális rimet hányni
Ilyen jogoncz félinek,
Mint mikor az északi sark
Nekimegy a délnek.

Ámde tele a papiros,
Rajta rimre rim tohul
És a magját, eredetjét
Elhallgatom botorul.

Rajta tehát, libaremek,
Reptülj im, a légen át,
Régen vár rád a sorok közt
Bagos Muesá, Lengenád.

Nádszál lengett egykoron, ha
Által usztad a tavat,
De leszurva, s jól kisütve
Lett belőled jó falat.

Jó falatnál jobbakk vannak,
Libahusnál szint ez áll,
Még jobb lesz ha asszony adja,
Annyira, hogy rimre vár.

Itt a rim is, elkövettem
Oh poézis, véled ezt,
Hogy kihívtam a türelmed,
Mig e versnek vége lesz.

Paprikás lud, mi felséges
Étel vagy te énnekem,
Amióta véled egyben
Szép hölgyről zeng énekem

Drága nagysád, nem haragszik,
Hogy megírom, mily remek,
Mily dicső volt, két kacsóját
Amint láttam, mint remeg —

Reszket rajt, az alabástrom —
Finom bőr, mely befűdi
— Oly gyöngéd, mint a lehellet
Amely körül öleli?

Remegése bódított el,
Hogy megszoritam kezét,
Nagysád — ugye, nem haragszik,
A kacsója csodaszép!

Szép nagyon az ön kacsója,
De jobb a ludpaprikás,
A k o r fogom csak szeretni,
Ha főz liba paprikást!

Im, látja, kiadtuk a versét, habár az utolsó előtti strófa Heltai Jenőre emlékeztet. Megvan elégedve?

663. 676/1896. v. k. sz.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. jbiróságnak 10381 10026 1896 P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint L. Langer et Comp. cég és J. Trebitsch et Bruder részére Molnár Lajos debreczeni lakostól 424 és 32 frt 13 kr. tőke, — ennek esedékes 6% kamatai és eddig összesen 40 frt 34kr. perköltség erejéig 1896 évi április hó 15 és 17-én bíróság le- és felülfoglalt és 1249 frtra becsült árú, bolti felszerelvények és egyebekből álló ingóságok, 1896. évi június hó 3-án délelőtt 9 órakor kezdetét veendő és N.-Várad-utca 2081. sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi május hó 8-án.

Sugár Gyula.
bir. kiküldött.

SCHICHT-féle **SZIN-SZAPPAN**

Urvény-zékileg belajstron ozott védjegy.

igen jól van szárítva, kitűnően tisztító, igen takarékos a használatban, kezeség mellett tiszta és ártalmatlan a fehéremű és kéznek, egyáltalában a legjobb, ami a szin-szappanból van.

Senki sem bánja meg a kísérletet.
Kapható a legtöbb detail-kereskedésben.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, oszznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója a karta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-tárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél **Budapest**. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbortékú utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” véjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, oszt. és kir. udvari szállító, Rudolstadt (Thuringia).

STOWASSER I.
cs. és kir. udvari hangszergyárosnál
BUDAPEST, II. ker.,
Lánczhid-utca 5. sz.
kaphatók

Emelvények (Tribün) páholyok és ülőhelyek
június hó 8-ára **Budapest**en a hódoló felvonulásra, Albrecht uton a legjobb helyen, páholy 40 frt, ülőhelyek 3, 4, 6 és 8 frt.

Kaphatók továbbá
Seide József urnál
fűszer-, bor- és csemege kereskedés
Budapest, II. ker., Főutca 8. szám.

FŐNYEREMÉNYEK**600.000 korona****400.000**esetleg **1 millió korona,**

továbbá

a 200.000 korona és ugy tovább

még

a szerencsekerékben

vannak.

Huzás naponta **1896. május 28-ig.**

Sorsjegyeket eredeti áron :

1/20 **3.—** 1/10 **6.—** 1/2 **30.—** 1/1 **60.— frt.**

elárusít a főelárusító :

Heintze Károly **BUDAPEST,**
Szervita-tér 3.Czim a sürgönyi befizetéshez : **HEINTZE KÁROLY, EUDAPEST.****Hirdetmény.****Városunk legjobb és legolcsóbb természetes ásványvize a****Sztojtkai savanyuviz,****I láda 40 üveggel frt 2.40,**

láda és üveg a felszámolt áron visszavéttik.

Kapható minden fűszerüzlet és vendéglőben.

Bizományi raktárak: **Csanak József, Leidenfrost Armin, Király János, Kontsek Géza, Félegyházy János és Rickl József Zelmos** uraknál.

Főraktár Debreczen és vidékére:

BORNYÁSZ és TÁRSA

ser- és bor-nagykereskedők. Központi iroda és telefon: Sas-utca, Vilmos-ház.